

ת"פ 16212/12 - נציגת היועץ המשפטי לממשלה במשרד הכלכלה נגד אורות העמקים חב' לשוק ויבוא חומרי חשמל בע"מ, מוסטפא שרים

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 16212-12-13 נציגת היועץ המשפטי לממשלה במשרד הכלכלה נ' אורות העמקים חב'
לשוק ויבוא חומרי חשמל בע"מ ואח'
תיק חיזוני מס' 1000 תיק חיזוני

בפני	כבוד השופט משה גינוט
נאשימתה	נציגת היועץ המשפטי לממשלה במשרד הכלכלה
נגד	
נאשמים	1. אורות העמקים חב' לשוק ויבוא חומרי חשמל בע"מ 2. מוסטפא שרים

החלטה

1. בפני בקשה הנאשמים לקבל נתונים מן המאשימתה, על תיקים שנפתחו על ידי המאשימתה בחמש השנים האחרונות, בגין עבירות המוחסנות לנאים בכתב האישום.

כמו כן מתבקשת המאשימתה למסור את מספרי התקיקים מתוך סה"כ התקיקים שנפתחו אותם תיקים שבהם הוגש כתב אישום בגין עבירות המוחסנות לנאים. עוד התבקשה המאשימתה לצין, ALSO מבין התקיקים נסגרו מחוסר עניין לציבור או מכל סיבה אחרת. כמו כן התבקשה המאשימתה למסור נייר עדמה עקרוני, מתי היא מגישה כתבי אישום בתיקים שבהם מוחסנות לנאים עבירות דומות.

2. לטענת הנאים, קיימים 2 עוגנים נורמטיביים לביסוס בקשותם, סעיף 74 ו- 108(1) לחוק סדר הדין הפלילי.

לדברי ב"כ הנאים - המונח "חומר חקירה" פורש בפסיקה באופן ליברלי. לדבריו, מן האמור בג"ץ 620/02 פ"ד נז'(4) עמ' 625, מתחווור כי ההנחה שונתה בפסקה באשר לזיהויו של חומר חקירה שלל התביעה חובה למסור לנאים הותירה שלולים רחבים גם למקרים בהם החומר שבמחלוקת אינו קשור במישרין לאישום או לנאים והרלוונטיות שלו לאישום הינה גבולות.

עוד ציין ב"כ הנאים את בע"מ 2398/08 מדינת ישראל נ' אליצור סgal, שם נידונה בהרחבה זכותו של אדם לקבל מידע על פי חופש המידע פסק הדין עסק בעייר באיזון הרואין שבין הזכות לגילוי לבין זכותה של המדינה שלא להשקי משאבים בלתי סבירים בגלו. בסופו של יום התקבלה הבקשה והמדינה חוותה למסור פרטים על אודות מדיניותה בקשר להעודה לדין בעירה של העלבת עובד ציבור בשלוש שנים. תוך שבע שנים האחרונות שאינן בהכרח רצופות לעניין זה קבעה ההחלטה כי הנאשם המבקש טוען כי המאשימתה נוקעת דרך קבע מדיניות

עמוד 1

השונה מזו שננקטה בעניינו נדרש להראות כי בשורת מקרים אחרים התקבלו החלטות שונות למרות מערכת נסיבות דומה כאשר מידע זה אינו מצוי ברשות הנאשם ו אף אין לו אפשרות להשגתו באמצעות סביר נראה כי חייבה של המאשימה להעמידו לעיונו מתבזבז.

עוד נטען כי בע"מ 12/1786 גוליани נ' מדינת ישראל, נדונה שאלת קבלת המידע על אודוט תיקי חקירה שנפתחו נגד נאים אחרים בגין עבירה של החזקה בתנאי עבדות, עבירה לפי סעיף 375א' לחוק העונשין ואשר לא הבשילו לכדי כתוב אישום וזאת על מנת לבסס טענה אכיפה בברניתם בהליך הפלילי.

הבקשה לקבלת המידע האמור הוגשה לפי חוק חופש המידע. כב' השופטת דפנה ברק-ארז, התייחסה לפסק דין זה ליחסו הגומלין בין בקשה לעיון לפי חוק חופש המידע לבין לפי סעיף 74 לחסד"פ.

טעון הסגנון כי ההחלטה קבעה כי צו כאמור ינתן על יסוד התשתית הראיתית כפי שפרושה לפני ביהם"ש הדן באישום וזאת במסגרת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי. בית המשפט יוכל להזיקק לבקשתו לקבלת נתונים כאמור, אך לאחר שהנאשם הטוען בפניו לאכיפה בברנית יציג תשתיית ראיתית לכאורית שיש בה כדי לסתור את חזקת התקינות המנהלית ממנו נهنנות רשותות התביעה. אשר להיקף התשתית הראיתית לכאורית הנדרשת מן הנאשם, בשלב זה ההחלטה קבעה רף הוכחה נמוך. בשלב זה ככל שעלה בידי הנאשם להציג תשתיית ראיתית כאמור המעבירה את הנintel לתביעה נתונה לבית המשפט הסמכות ליתן צו לפי סעיף 108 לחוק בדבר הצגת נתונים ומסמכים שיש להם רלוונטיות לטענה בדבר האכיפה הברנית.

3. בעניינו הנאים טוענים כי המאשימה הפליטה אותם לרעה ובחרה להגיש דווקא נגדם כתבי אישום בגין מוצרי החשמל נשוא כתוב האישום וזנחה את המעורבים האחרים בעבירות נשוא כתוב האישום, ברם מלאו הנתונים אינם מצויים בשלב זה ברשות הנאשם ונתונים אלה נמצאים ברשות המאשימה.

ב"כ הנאים ציטט מתוך עדותם של גישה דיטש, ישיבה מיום 31/5/16 ומתכחירו של מוחמד אגביריה, עדויות המועלות כי לא הוגש כתובאי שום בין אם כנגד משוק או ביובן שמשוק מוצר חשמלי ללא תקן.

לפייך טען ב"כ הנאים כי הונחה בפני בית המשפט ראשית ראייה אף מעבר לנדרש על פי ההחלטה להוכחת הטענה כי המאשימה נקתה נגדם במדיניות מפללה שעה שהגישה נגדם כתבי אישום ולא עשתה כן כנגד מעורבים אחרים בעבירה.

לסייעו טענותיו בדבר טענה אפליה בגין אכיפה בברנית, ציטט ב"כ הנאים מתוך עפ"א 11-10-29798 מ"י נ' מרים עמיות יהודית.

4. בתגובה טענה המאשימה כי דינה של בקשה זו להידחות.

לטענה, נתונים אודות הgesht כתבי אישום אינם בוגדר חומר חקירה, בהיענות לבקשת נתונים מן הסוג הנדון במסגרת סעיף 74 לחס"פ ימצא עצמו בית המשפט מס'יע למסעות דיג. עוד נטען כי היענות לבקשת חותרת תחת חזקת התקינות המינימלית הופכת את נטל הראייה ומחייבת את רשות האכיפה להביא ראיות לתקינות פעולתן.

הנאשמים, כך נטען, לא הניחו תשתיית ראייתית ראשונית המUIDה על קיומה של אכיפה בררנית ומשכך לא עמדו בimbach שנקבע בפסקה להפעלת סמכותו של בית המשפט לפי סעיף 108 לחס"פ.

לטענת המאשימה, בניסיון הנאשמים להעלות טענה של אכיפה בררנית בשלב זה של המשפט, לאחר שהסתיים בשלב שמיעת הראיות, יש בכך טעם לפגמ.

הנאשמים לא הניחו תשתיית ראייתית ראשונית המUIDה על קיומה של אכיפה בררנית ומשכך לא עמדו בimbach שנקבע בפסקה להפעלת סמכותו של בית המשפט לפי סעיף 108 לחס"פ. כמו כן בהיענות לבקשת מן הסוג זהה, ימצא עצמו בית המשפט מס'יע למסעות דיג.

לטענת ב"כ המאשימה, היה ביכולתם של הנאשמים לבקש את חומר החקירה הנזכרים בבקשת זו, כבר בשלב המוקדי של המענה לאישום, לפני 4 שנים.

המידע עליו מתבססים הנאשמים המקורי לשיטתם לכואורה טענה של אכיפה בררנית היה מצוי בידי הנאשמים עוד טרם תחילת המשפט.

עוד טען ב"כ המאשימה, כי הימנוותו של הסגנור מלחקור את 2 עדי התביעה המרכזים המפקחת לו דמילה נימן והמונה על התקינה גרישה דיטיש, בכל הקשור לנתחים אותם הוא מבקש לקבל היום, נעשתה במקוון ובכך הקימו הנאשמים לחובותם את החזקה הידועה בדבר הימנוות מחקרות עד רלוונטי.

לטענת ב"כ המאשימה, בבקשת הנאשמים אינה עומדת בתנאי הספר של סעיפים 74 או 108 לחס"פ. החומר המבוקש אינו חומר חקירה כהגדרתו בסעיף 74 לחס"פ. בעניין זה ציטט מתוך פסק הדין מזרחי ופסק דין של ביה"ד לעובדה בפרשת דואיד, ועל כן טען ב"כ המשיבה לאור אותן פסקי דין כי דינה של בקשה הנאשמים לקבלת מסד נתונים הכלולים תיקים שנפתחו על ידי המאשימה - 5 השנים האחרונות בסcontest של חומר חקירה לדוחיה.

5. אשר לבקשת לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 108 לחס"פ, טען ב"כ המשיבה כי הנאשמים לא הניחו תשתיית ראייתית ראשונית המUIDה על קיומ אכיפה בררנית.

לענין זה טען ב"כ המשיבה כי לרשות המינימלית עומדת חזקת התקינות המינימלית ונטל ההוכחה לפיה פעולה

המשיבה שלא כדין בהגשת כתב האישום, מונח על כתפי המשפטים.

לענין זה ציטט ב"כ המשיבה מתוך דברי בית המשפט העליון בע"מ 11/40721 כי חזקת התקינות המינימלית קובעת שברגיל ניתן להניח לטובהה של הרשות כי נגאה כדין על מנת לסתור את חזקת התקינות המינימלית על הנאים להניח תשתיית ראייתית ראשונית המעידת על אכיפה בררנית בפרש דואיב קבוע ביה"ד הארץ לעבודה שעלה הנשם להביא תשתיית ראייתית ראשונית לביסוס טענותו ולסתור חזקת התקינות המינימלית העומדת לתביעה.

לשיטת המאשימה הנאים לא הניחו תשתיית ראייתית לקיומה של אכיפה בררנית ודין טענותיהם להידחות.

ב"כ המשיבה הדגישה כי הנאים טוענים כי התעוורר חשש לאכיפה בררנית מצד המאשימה הייתה ולא הוגש כתב אישום נגד 4 הקימעונאים המצויים בכתב האישום, אף העידו נגד הנאים מר יעקב ביטון, מר לאון ארץ, מר ניסים מסעוד ומר אבי גמזו לטובה.

ב"כ המשיבה ציטט מתוך ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל, אשר קבוע כי לשם העלאת טענה של הגנה מן הצדק הנשענת על אכיפה בררנית, על הטוען אותה להראות כי מדובר בהבחנה בין מי שהדמינו ביניהם רלוונטי לעניין. בשלב השני יהיה על הטוען להראות כי בסיס הבדיקה ניצב מניע פסול בין אם בדמות שרירותית התחשבות בשיקולים שאינם מן העניין או חיללה שkeitות שיקולים שאינם ראויים. הנطال להוכיח מוטל על הנשם באשר לפרקליטות כל רשות מינימלית נהנית מהחזקת לפיה פעולותיה נעשות כדין.

אשר ל- 4 הקימעונאים המוזכרים לעיל, נסיבות עניינים של הנאים חמורות יותר מנסיבות עניינים של 4 הקימעונאים שכן הנאים מואשמים במכירת מוצרי לקוחות שנמצאו ופורטו בכתב האישום לכל אחד מבתי העסק, קרי מדובר ב- 3 אישומים שונים ביחס לנאים ואין זה מצב לגבי מי מבין הקימעונאים הנ"ל. נאים מס' 2 סירב לשתף פעולה עם החקירה.

נמצא איפוא כי מצבם של עדי התביעה הקימעונאים אינם דומה למצבם של הנאים ומשמעות הטיפול בהם הצדיק טיפול שונה מהטיפול בנאים.

עוד טען ב"כ המשיבה כי היא נקטה נגד אותם בתים אכיפה המתאימים למידת החומרה שנמצאה במעשייהם.

הנאים לא הוכיחו טענה של אכיפה בררנית הרו שבהתאם לפסק הדין בעניין דואיב לא עומדת לנאים הזכות להפעיל את סמכותו לפי סעיף 108 לחס"פ ולדרוש מן המאשימה מסמכים שלסבירת הנאים עשויהם היו לבסס את טענותיהם.

בנוסף, העברת המידע המבוקש תפגע בפרטיות צדדים שלישלים המעורבים באותו תיקים פליליים. ב"כ המשיבה ציטט מתוך דבריו של כב' השופט מלצר בבש"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל.

6. עם תום עיון בבקשת ב"כ הנאים ובתגובה המפורטת שהועבירה אליו ע"י ב"כ המאשימה, החלטתי לדוחות את בקשה הסגנור מן הטעמים הבאים:

המסמכים אוטם מבקשים הנאים בגדר חומרCHKירה ולענין זה אפנה ל- 2 פסקי דין שניתנו בסוגיה.

בבש"פ 16/2242, קבע כב' השופט פוגלם בפרשת מזרחי, כי הבקשה נטוועהcola בגדר סעיף 74. לפיכך השאלה היחידה עניינה במיקום הגיאומטרי המתאים בגדר היליך הפלילי עצמו לבירור בקשה הנאים לקבלת מידע כאמור. בנסיבות המקירה סעיף 74 לחסד"פ אינו המקום המתאים לכך אולם תנאי יסוד לשינויו של חומרCHKירה הוא כי הוא נוגע לאישום שבידי התובע אשר מפניו צריך הנאים להתגונן בעולה מלשון סעיף 74 הכוונה היא לחומר אשר יש לו זיקה להיליך הפלילי ולאישום במסגרת הוא מבוקש. כמו גם לחומר שהتبיעה הסתמכה עליו למצער באופן עקיף. החומר אותו בקש הסגנור בשלב זה מאוחר, אינו יכול להיחשב לחומרCHKירה באשר אין הוא קשור לתשתית הראיתית עליה מבוסס האישום. טענה של אכיפה בררנית אינה נוגעת לאישום עצמו. סעיף 108 לחסד"פ מאפשר לעיתים להגנה להשיג מסמכים שאינם מצויים בידי ההגנה מסירת חומר לפני סעיף 108 היא עניין שבסיקול דעת שמאפייל בית המשפט שדן בהיליך העיקרי.

כך פסק גם בית הדין הארץ לעובדה בעפ"א 13-12-16393 בפרשת אלירן דואק, נפסק שסעיף 74 לחוק אינו מתאים לשמש אכסניה בבקשת נתונים לצורך ביסוס טענה לאכיפה בררנית, על כל שלבייה.

נתונים אודות הגשת כתבי אישום בעניינים כאלה או אחרים ומידניות אכיפה בנושא פלוני או אלמוני, אינם בגדר חומרCHKירה הבא בגדר סעיף 74 לחוק, שכן זה אינו מתאים לשמש אכסניה בבקשת נתונים לקבלת נתונים לצורך ביסוס טענה בדבר אכיפה בררנית. הדרך הנכונה היא פניה בהתאם לסעיף 108 לחוק.

עוד רأיתי לציין את פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה עפ"ג 8276-04-13 עללא דעתך נ' מדינת ישראל, בו נקבע כי עם תיקון חוק סדר הדין הפלילי בשנת 2007 הוספה הטענה של הגנה מן הצדק לרשותה הטענות המקדימות אותן רשיין נאשם להעלות בתחילת משפטו. בהתאם נפסק כי המועד להעלאת הטענה הינו מיד לאחר הקראת כתב האישום. טענה זו הייתה ידועה לב"כ המשיב אולם הוא החליט שלא להעלות אותה בשלבים מוקדמים של בית המשפט.

הנני סבור כי אין כל זיקה בין החומר המבוקש ואין בו כדי לסייע לנאים.

הנאים לא הניחו תשתיית ראותית לקיומה של אכיפה בררנית המצדיקה את קבלת החומר. הם המתוינו לשימוש פרשת ההגנה על מנת להעלות טענה זו ואף לא הגיעו את עדי הتبיעה בנקודה זו.

7. לא רأיתי הצדקה כלשהי לקבל את החומר המבוקש כאמור לעיל, גם לא לפי סעיף 108 לחסד"פ.

התוצאה הסופית היא שאני דוחה את בקשת הסגנור.

.8. הנני מורה למאשימה לסכום את טענותיה בתוך 30 ימים מהיום והסגנור יסכום 30 ים לאחר מכן.

הנני מזכיר לב"כ הצדדים שעלייהם להיפגש בניסיון לסיים את התיק במסגרת הסדר הטיעון.

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשע"ט, 05 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.